

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.6/2013/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év szeptember hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év november hó 20. napján kelt 1.B.322/2012/25. számú ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy a terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölése helyesen: 1978. évi IV. törvény (Btk.) 170.§ (1), (2) bekezdés és (6) bekezdés I. fordulat.

Az I.r. vádlott **1991.** január hó 26. napján született.

A másodfokú eljárás során felmerült 3.440,- (háromezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget az I.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. év november hó 20. napján kelt 1.B.322/2012/25. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1), (2) és (6) bekezdés), ezért őt - halmazati büntetésül - 2 (kettő) év börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett továbbá az őrizetben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg az I.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. A határozat a II.r. és a III.r. vádlottak vonatkozásában a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. év január hó 4. napján kelt BF.1340/2012/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak tartotta. Álláspontja szerint a törvényszék eleget tett indokolási kötelezettségének, az I.r. vádlott bűnösségére vont következtetése okszerű, a cselekmény jogi minősítése törvényes. Az elsőfokú bíróság teljes körűen figyelembe vette a bűnösségi körülményeket, a kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés

büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés megfelel a büntetési céloknak, így az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla a büntetőügyet a Be. 360. § (4) bekezdése alapján tanácsülésre tűzte ki. Az I.r. vádlott 2013. május 16. napján kelt átiratában nyilvános ülés tartását kérelmezte és jelezte, hogy azon részt kíván venni. Az ítéltábla ezt követően 2013. év szeptember hó 19. napján tartott nyilvános ülést, amelyen az I.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ez azonban a Be. 362.§ (3) bekezdésére tekintettel nem akadályozta a nyilvános ülés megtartását és a fellebbezés elbírálását.

A nyilvános ülésen a kirendelt védő perbeszédében a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves tényállást állapított meg és tényekről tényekre helytelenül következtetett. Az I.r. vádlott mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését, a sértett felé pusztán önvédelemből ütött. A védő másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, tekintettel az ilyen típusú bűncselekményeknél megszokott elkövetési magatartástól jóval enyhébb intenzitású vádlotti magatartásra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy a mérlegeléssel megállapított tényállás megváltoztatására nincs mód, hiszen új bizonyíték a másodfokú eljárás során nem merült fel. A büntetéskiszabási körülmények kapcsán az ügyészi átiratot kiegészítette azzal, hogy a vádlott csak pár hónappal töltötte be a 18. életévét, így a büntetlen előélet csekély súllyal vehető figyelembe, ellenben súlyosító körülmény az útonálló jellegű elkövetési magatartás és a maradandó fogyatékoság. Minderre figyelemmel a kiszabott büntetés igen méltányos, annak enyhítésére nincs törvényes indok, így az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott és védője által bejelentett perorvoslat folytán az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 349. § (1) bekezdésére - kizárólag az I.r. vádlott vonatkozásában felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le.

A törvényszék széleskörű bizonyítást folytatott le, mely során meghallgatta az ügy kapcsán releváns tanúkat, feltárta az egyéb szükséges bizonyítékokat, majd azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte. Részletesen számot adott arról, hogy az I.r. vádlott védekezését miért vetette el. A terhelt által előadottakat a vádlott-társai vallomásain felül a kívülálló tanú nyomozás során tett nyilatkozata, továbbá dr. Molnár Miklós orvos-szakértő szakvéleménye is cáfolja. Az elsőfokú bíróság e mérlegelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, tényekről tényekre helytállóan következtetett. A védő ez irányú fellebbezése ezért a Be. 351. § (1)

bekezdésében és a Be. 352. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel, nem vezethetett eredményre.

A Fővárosi Törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, az nem ellentétes az iratok tartalmával, továbbá mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésébe felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, azt kizárólag a személyi rész vonatkozásában a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az alábbiak szerint szükséges pontosítani:

- az I.r. vádlott a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen volt, azonban az eljárás során társtettesként elkövetett 5 rb. lopás büntette miatt a Debreceni Városi Bíróság 2011. június 3. napján jogerős 28.Fk.457/2011/25. számú ítéletével 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2010. szeptember 21-22.

A Debreceni Városi Bíróság 39.B.575/2011/12. számú 2012. február 14. napján jogerős ítéletével ittas járművezetés vétsége miatt 350.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2010. szeptember 22.

- az I.r. vádlott büntetőjogi beszámítási képességére vonatkozó ténymegállapításokat az ítéletnek a vádlottra vonatkozó személyi részénél kellett volna feltüntetni, mert ez alapozza meg a büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségét, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 8. oldalának utolsó bekezdését az ítélet 3. oldalán szerepeltetett „Személyi körülmények” I.r. vádlottra vonatkozó részéhez emeli át.

fenti kiegészítésekkel a tényállás személyi és történeti része teljesen megalapozottá és felülbírálatra alkalmassá vált.

A Fővárosi Törvényszék az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítését törvényesen állapította meg a vádirattal egyezően. E körben a Fővárosi Ítéltábla a testi sértés büntettének jogszabályi megjelölését - figyelemmel a Be. 258. § (2) bekezdés d./ pontjára - a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította.

A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszéknek a terhelt tudattartalmára vont következtetésével is. Az I.r. vádlott a sértettet váratlanul, lendületből, a fejére intézett ütéssel támadta meg. A vádlott tudata átfogta, hogy az ilyen támadás következtében a sértett hanyatt eshet, a fejét beverve akár életveszélyes sérülést is szenvedhet. A vádlott a lehetséges következménybe belenyugodva a sértett további sorsával nem törődve követte el a cselekményt.

A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során értékelésre kerülő bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint pontosítja. Nem minősül súlyosító körülménynek az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, mivel ezek száma utóbbi években nem szaporodott kiemelkedően, ennek ellenkezőjét a bíróság statisztikai

adatokkal nem támasztotta alá, illetve jelen esetben az elkövetési mód sem tekinthető tipikusnak. Nyomatékosan súlyosít ugyanakkor a garázda jelleg, illetve, hogy a sértett a cselekmény következtében nem csupán maradandó fogyatékoságot, de ezen belül a lehető legsúlyosabbat, a mentális képességek jelentős mérvű károsodását szenvedte el. Az enyhítő körülmények körében nem értékelhető a vádlott javára a büntetlen előélet, mert az I.r. vádlott a bűncselekmény elkövetésekor ún. fiatal felnőtt volt, így enyhítő körülményt csak ez utóbbi képezhetett (56/2007. BK vélemény II/1.).

A bűnösségi körülmények értékelése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a súlyosító körülmények jelentős túlsúlyban vannak, így az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés rendkívül enyhének tekinthető, amely nem kellően szolgálja a Btk. 37. §-ában foglalt büntetési célok elérését. A vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése fel sem merülhetett, a súlyosításra ugyanakkor ügyészi fellebbezés hiányában beállt súlyosítási tilalom folytán nem volt mód (Be. 354. § (1) bekezdés).

Egyebekben a Fővárosi Törvényszéknek az őrizetben töltött idő beszámítására és az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában - a testi sértés jogszabályi megjelölésének a pontosításával - a Be. 371.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott születési idejét a rendelkezésre álló iratok alapján pontosította.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban a kirendelt védő kapcsán felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2013. év szeptember hó 19. napján

. Lassó Gábor s.k..

Ujvári Ákos s.k..

Fatalin Judit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.322/2012/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.6/2013/8. számú végzése folytán 2013. év szeptember hó 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2013. év szeptember hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnök

A kiadmány hiteléül:
Weszely-Földvárszki Tünde, tisztviselő